

היכהביה הכושיית נענתה לפתק שעל העץ
בעיירה בקניה — וכך התחתנה עם ישראלי

„קטפתי את בעלי מהעץ!“

לבנות-לכנות, שיער שחור, שימחת-
חיים שקשה לתאר ורוקדת שיגעון.
„מילי חורה להוריה ואני נשארתי
חודש בסוכה של הסכנא. יש לה שלוש
סוכות, שבהן גרים בני מישפתחה.
הסוכה עשויה מקש. יש בה מיטת-עץ
ולכנים המסודרות כעיגול, שבמרכזו
מדליקים את המדורה. בערב מדליקים
את המדורה ומשאירים אותה כל
הלילה על אש נמוכה. העשן מבריא את
כל הברחשים, מחמם את הסוכה.

שעות והגענו לאזורים קסומים, על חוף
האוקיאנוס ההורי.
„שם זורחת השמש ושוקעת בכיוון
ההפוך מזה שאני רגיל לו; המים צלוי-
לים וכחולים, החול לכן כמו קמה;
ועצירקוקוס ענקיים צומחים ממש עד
קרהמים. מילי היתה חברה נהדרת
למסע. היא לקחה אותי למקומות ניר-
רחים והסבירה לי על תושבי המקום
ומינהגיהם.“
אחרי כמה ימים — כמה בדיוק, הם

חילה, אך מאוד מצליחה. מילי היא גיורת, הדוברת,
קוראת וכותבת עברית. ביום היא עובדת בראש
אינדיאני ובערב היא מדגמנת בתצוגות-האופנה.

זוהר שחור שהגיע הישר מעיירה קטנה
בקניה. זוהי מילי (מילכה)
קני בת ה-20, הנשואה לישראלי, היא דוגמנית מת-

עם המישפחה בקניה: אביה של מילי עובד בבית-חולים,
אמה היא עקרת-בית. שתיים מאחיותיה
נשואות לאנגלי ולדני. ההורים התנגדו בתחילה לקשריה עם שלמה.

מבשלים את המזון גם על המדורה.
„אחרי-כך גם גיליתי שלמרות שכל
ערב ירד גשם-אימים, לא נכנסת לסוכה
אף טיפה. זה פשוט מאוד: הקש מתנפח
ואין חרירית-מים.“
אחרי חודש בבית הסכנא הגיע
שלמה קני לבית הוריה של מילי.
ההורים ושיבעת ילדיהם גרים בבית-
אבן. האב עובד בבית-חולים, האם היא

לא רוצים לגלות — הם מצאו את
עצמם בשקשינה אחר.
אחרי שבועיים הם חזרו לניירובי
ושלומי ביקש להמשיך בטיול, לראות
מקורב כיצד חיים המקומיים בסוכר
תיהם. מילי אמרה: „אין בעיה. אקח
אותך לסכנא שלי.“
„הגעתי למין סכך של ג'ונגל, שם
פגשתי זקנה בת 80 בערך. עם שיניים

וזה חתולי, הילוכה פנתרי ויש
לה קצב שאין לאף לבנה. זוהי מילי,
הדוגמנית מקניה, יפהפיה שחורה,
בעלת עצמות-לחיים בולטות, עיניים
מלוכסנות, אף קטן ופה חושני. מילי
קני הצעירונת, בת ה-20, היא גיורת
הנשואה לישראלי. איך ואיפה נפגשו
השניים? על כך הם מספרים — הוא
בעברית קולחת, והיא בעברית טובה
של עולה חדשה, בוגרת-אולפן:
„לפני שנתיים וחצי, מספר הבעל,
שלומי, אספתי את פקלאותי ונסעתי
לחופשה לקניה. הגעתי לאלדורט, עיר
קטנה, הקרובה לניירובי. ליד מלון
סטנלי יש עץ גדול, שעליו משאירים
פתקים עם הודעות. השארתי שם פתק,
שאני מעוניין לטייל במומבסה ומחפש
פרטנרית מקומית. העדפתי לטייל
בצורה זאת ולא באוטובוס של תיירים.
השארתי מספר טלפון של ידידים
בניירובי.

שניים בשקשינה

אחרי יום וחצי התקשרה בחורה
ואמרה שראתה את הפתק על
העץ, ושהיא מכירה היטב את האיזור.
„נפגשנו בסטנלי וראיתי לפני
צעירונת שחרחרת יפהפיה, תיכונית-
שית בת 17 וחצי. לא חשבתי פעמיים
ויצאנו לדרך. לקחתי את התרמילים,
אוהל, שני שקשינה ונסענו לטייל.
נסענו לשם במטאטו — מכונית
פז'ו מיסחרית, שמכניסים בה, בצפי-
פות, 20 איש מאחור. זוהי התחבורה
החולה ביותר, ויתרונה בכך שאפשר
לרדת מתי והיכן שרוצים. נסענו שש

עם המורה הפרטית. קארין דונסקי, שלימדה את מילי (1.70)
מטר, 48 קילו) פרק בהילכות-דוגמנות — איך
ללכת, כיצד לשבת, באיזה איפור כדאי להשתמש וכמה קלוריות לאכול.